

قتل عام بردگان مزدی در توحش سرمایه‌داری

معدن طزره در دامغان

صدای انترناسیونالیستی

در هر گوشه از این کره خاکی در هر ۱۵ ثانیه یک برده‌ی مزدی سر بر خاک می افکند، در هیچ جنگی، جز جنگ طبقاتی، در هر ۱۵ ثانیه شخصی به قتل نمی‌رسد. در یکی از تازه‌ترین جنایات نظام موحش سرمایه‌داری در انفجار معدن طزره در دامغان، در ۱۲ شهریور ماه ۱۴۰۲ شش معدنچی، شش برده‌ی مزدی، شش خالق نعمات بشری، شش نان آور خانواده، شش ... بر اثر انفجار گاز و ریزش آوار در عمق ۴۰۰ متری زمین قربانی سود سرمایه شدند. ما خود را در غم و اندوه همزنجیران به خاک افتاده‌مان شریک می‌دانیم و با خانواده‌هایشان اظهار همدردی می‌کنیم.

این جنایت در معدنی صورتی گرفت که حدود ۲ سال قبل نیز در ۱۱ اردیبهشت ۱۴۰۰ ۱۴۰۰ تونل شماره ۴۲ ریزش کرده و ۲ کارگر متاهل قربانی شده بود و کارگران قبلا به فقدان ایمنی‌های لازم در معدن اعتراض کرده بودند.

شرایط محیط کاری در ایران چنان اسفبار شده است که خود خبرگزاری بورژوازی اسلامی «ایلنا» به تاریخ ۱۳ تیر ۱۴۰۲ اعتراف کرد که هر روزه بیش از ۵ کارگر جان خود را از دست می‌دهند و سازمان پزشکی قانونی بورژوازی اسلامی در گزارش خود اعلام کرده است که در سال ۱۴۰۱ در حوادث ناشی از کار ۱۹۰۰ کارگر جان خود را از دست داده‌اند.^۱

^۱ خبرگزاری کار ایران (ایلنا)

اخبار این قتل عام‌ها، یعنی جان باختن روزانه میانگین ۵,۲ کارگر در ایران، تنها در لابلای حوادث مطرح میشوند، نه کسی به یادشان سکوت می‌کند، نه احساسات کسی را بر می‌انگیزد، نه کسی داستان زندگی‌شان را منتشر می‌کند، نه در توئیتر ترند می‌شوند، نه رگ گردن کسی متورم می‌شود، نه کسی لاستیکی وسط خیابان روشن می‌کند، نه کسی فریاد انتقام سر می‌دهد و نه اصلا در شبکه‌های اجتماعی مطرح می‌شوند. چرا؟

این سکوت و بی‌تفاوتی قابل‌تامل نیست؟ هر کارگر آگاهی، هر انسان کمونیستی نه تنها باید این سکوت و بی‌تفاوتی را مشاهده کند بلکه دلایل و زمینه طبقاتی این سکوت و بی‌تفاوتی را نیز باید با بصیرت طبقاتی خود دریابد. کارگران به خاک افتاده قربانیان نظام موحش سرمایه‌داری هستند، اعتراض به این جنایات از طریق مبارزه طبقاتی، در روند خود سرمایه‌داری را به چالش خواهد کشید، در حالی که در اعتراضات دموکراسی خواهی و ضد دیکتاتوری تنها روبنای سیاسی نظام حاکم یعنی فقط حاکمیت بورژوازی ننگین اسلامی را زیر سوال برده و به چالش خواهد کشید. این سکوت و بی‌تفاوتی طبقاتی است.

برخلاف عوام‌فریبی‌های گرایش‌های راست و چپ سرمایه، جنایات محیط کار (حوادث محیط کار)، فقط محصول کشورهای پیرامونی سرمایه نیست بلکه امری اجتناب‌ناپذیر در نظام ضد انسانی سرمایه‌داری است و بخشی جدائی‌ناپذیر از

متابولیسیم نظام سرمایه‌داری است. نظامی که در آن، هدف تولید نه رفع نیازهای بشری بلکه کسب حداکثر سود است.

مسئله اساسی این است که نیروی کار در جامعه سرمایه‌داری کالا است و ارزش این کالا در جامعه سرمایه‌داری نیز همچون هر کالای دیگری از میزان کار اجتماعاً لازم که برای باز تولید آن صرف می‌شود تعیین می‌شود. به عبارت بهتر ارزش نیروی کار در هر مقطع زمانی و یا مکانی (کشور مشخص) متفاوت خواهد بود. از آنجائی که کار اجتماعاً لازم برای باز تولید نیروی کار در سرمایه‌داری پیرامونی پائین‌تر از سرمایه‌داری متروپل است لذا در نگهداری نیروی کار اهمیتی کمتر از سرمایه‌داری متروپل قائل می‌شوند. به عبارت دیگر در سرمایه‌داری متروپل نیز با معضل جنایات محیط کار روبرو هستیم.

جنایات محیط کار (حوادث محیط کار) مستلزم واکنش جنبش طبقاتی کارگران است. زیرا هیچ رهاننده‌ای وجود ندارد و امر رهایی کارگران تنها به دست خود آنان میسر است. کارگران در مبارزه شان تنها به نیروی طبقاتی خود و دیگر هم طبقه‌ای‌های خود می‌توانند تکیه کنند. مادامیکه طبقه کارگر از زمین طبقاتی خود و با استقلال طبقاتی خود به دفاع از استاندارد زندگی خود و از امنیت محیط کار خود به مبارزه برنخیزد، نه تنها شاهد چنین جنایاتی بلکه شاهد سقوط هر چه بیشتر سطح استاندارد زندگی طبقه کارگر نیز خواهیم بود.

هم‌زنجیران!

سرمایه داری در چرک، خون و کثافت دنیا آمد و تاریخ سراسر ننگین سرمایه داری مملو از چنین جنایت‌هایی است. عطش سیری ناپذیر سرمایه برای سود مرزی نمی‌شناسد. تا بردگی مزدی هست، تا نظام سرمایه داری هست ما باید شاهد قربانی هم‌زنجیران مان باشیم. اظهار همدردی در غم و اندوه هم طبقه‌ای‌های خویش تنها بخشی از وظیفه ماست. وظیفه اصلی ما مبارزه با آن نظام متوحشی است که به بردگی مزدی حقانیت بخشیده و روزانه هزاران نفر قربانی می‌گیرد. در سراسر این کره خاکی کارگران شروع به، نه گفتن به سیاست‌های ریاضت اقتصادی کرده و سرهایشان را بالا گرفته‌اند. حال طبقه کارگر ایران نیز باید به عنوان گردانی از پرولتاریای جهانی با مبارزه جهانی هم طبقه‌ای‌های خویش هم گام گردد. چرا که تنها از طریق مبارزه طبقاتی است که میتوان به حملات بورژوازی پاسخ داد.

آینده متعلق به مبارزه طبقاتی است!

فیروز اکبری

۱۵ شهریور ۱۴۰۲

کانال تلگرام:

<https://t.me/intvoice>

:ایمیل

contact@internationalistvoice.org

:وبسایت

www.internationalistvoice.org

:تویتر

https://twitter.com/int_voice